

Rekomendacja nr 62/2016

z dnia 30 września 2016 r.

**Prezesa Agencji Oceny Technologii Medycznych i Taryfikacji
w sprawie objęcia refundacją produktu leczniczego Xolair
(omalizumabum) roztwór do wstrzykiwań, 150 mg, 1 amp.-strzyk.
1ml; Xolair (omalizumabum) roztwór
do wstrzykiwań, 75 mg, 1 amp.-strzyk. 1ml;
w ramach uzgodnionego programu lekowego: leczenie ciężkiej
astmy alergicznej IgE zależnej omalizumabem (ICD-10 J45.0)**

Prezes Agencji rekomenduje objęcie refundacją produktu leczniczego:

- Xolair (omalizumabum) roztwór do wstrzykiwań, 150 mg, 1 amp.-strzyk. 1ml, EAN: 5909990708406;
- Xolair (omalizumabum) roztwór do wstrzykiwań, 75 mg, 1 amp.-strzyk. 1ml, EAN: 5909990708376;

w ramach uzgodnionego programu lekowego: leczenie ciężkiej astmy alergicznej IGE zależnej omalizumabem (ICD-10 J45.0).

Uzasadnienie rekomendacji

Prezes Agencji, biorąc pod uwagę stanowisko Rady Przejrzystości, dostępne dowody naukowe i wyniki analiz farmakoekonomicznych, oraz wytyczne krajowe i międzynarodowe stwierdza, że finansowanie ze środków publicznych ocenianej technologii medycznej jest zasadne.

Wyniki zidentyfikowanych przeglądów systematycznych i przeprowadzonych metaanaliz wskazują na skuteczność omalizumabu w leczeniu umiarkowanej i ciężkiej astmy alergicznej zarówno w populacji dorosłych, młodzieży (>12 lat), jak i dzieci w wieku 6-12 lat, a także na akceptowalny profil bezpieczeństwa.

W populacji dzieci wykazano przewagę omalizumabu nad optymalną terapią standardową dotychczas stosowaną w praktyce klinicznej ciężkiej astmy alergicznej IgE-zależnej, m. in. w zakresie kontroli astmy, wpływu na częstość zaostrzeń astmy i odpowiedź na leczenie, a w populacji całkowitej potwierdzono klinicznie istotną poprawę jakości życia pacjentów, korzystny wpływ leczenia na kontrolę astmy i częstość jej zaostrzeń.

Odnotowano tendencję w kierunku wzrostu ryzyka wystąpienia gorączki u dzieci w wieku 6-12 lat leczonych omalizumabem, a w populacja całkowitej ryzyka wystąpienia zdarzeń niepożądanych prowadzących do rezygnacji z leczenia.

Należy mieć jednak na uwadze, że dostępne dowody dotyczące skuteczności i bezpieczeństwa wnioskowanej technologii w porównaniu z optymalną terapią standardową są umiarkowanej i niskiej jakości, cechuje je także wysoka heterogeniczność. Ponadto nie badano, czy zastosowana technologia wpływa na obniżenie śmiertelności u chorych na astmę. Natomiast kryteria włączenia i wyłączenia nie są spójne między proponowanym programem lekowym a badaniami włączenia do analizy.

Ocena ekonomiczna wnioskowanej technologii wskazała, że niezależnie od populacji jest ona z perspektywy płatnika publicznego droższa i skuteczniejsza od komparatora, a wartość ta znajduje się powyżej progu opłacalności, o którym mowa w ustawie o refundacji, przy czym dla populacji nowej (pacjenci w wieku od 6 do 12 r.ż.) jest prawie dwukrotnie wyższa od tej w populacji obecnie leczonej (pacjenci od 12 r.ż.). Do najważniejszych ograniczeń analizy należy zastosowanie jednakowej wartości użyteczności dla obu wnioskowanych populacji.

Analiza inkrementalna wykazała zwiększenie wydatków płatnika, które wynika z włączenia do programu lekowego dzieci w wieku 6-12 lat. Analiza nie wykazała zmiany w kosztach leczenia młodzieży i dorosłych. Większość kosztów stanowią koszty omalizumabu.

Wskazane jest, aby wnioskodawca zaproponował instrument podziału ryzyka uwzględniający niepewność dotyczącą skuteczności leczenia, szczególnie w populacji pediatrycznej.

Przedmiot wniosku

Zlecenie Ministra Zdrowia dotyczy oceny zasadności finansowania ze środków publicznych produktu leczniczego z proponowaną ceną zbytu netto:

- Xolair (omalizumabum) roztwór do wstrzykiwań, 150 mg, 1 amp.-strzyk., EAN 5909990708406 [redacted]
- Xolair (omalizumabum) roztwór do wstrzykiwań, 75 mg, 1 amp.-strzyk., EAN 5909990708376 – [redacted],

do wydawania pacjentom bezpłatnie w ramach uzgodnionego programu lekowego: leczenie ciężkiej astmy alergicznej IGE zależnej omalizumabem (ICD-10 J45.0).

Wniosek nie obejmuje instrumentu dzielenia ryzyka.

Problem zdrowotny

Astmę (ICD-10: J.45 – dychawica oskrzelowa, astma oskrzelowa (łac. *asthma bronchiale*) definiuje się, jako przewlekłą chorobę zapalną dróg oddechowych, w której przewlekły stan zapalny oskrzeli (przede wszystkim nacieki eozynofili, mastocytów, limfocytów T) powoduje ich nadreaktywność i ograniczenie przepływu powietrza przez drogi oddechowe wynikające ze:

- skurczu mięśni gładkich oskrzeli,
- obrzęku błony śluzowej oskrzeli,
- tworzenia czopów śluzowych,
- przebudowy oskrzeli.

Występują napady duszności, świszczącego oddechu, uczucia ściskania w klatce piersiowej oraz kaszlu, które to objawy występują głównie w nocy i nad ranem.

Ze względu na etiologię wyróżnia się:

- astmę alergiczną – zewnątrzpochodną, w której istotną rolę w patomechanizmie choroby odgrywa alergia. Jeśli udowodniono udział immunoglobuliny E w patogenezie astmy, jest ona określana mianem astmy IgE-zależnej. Występuje głównie u dzieci i młodych dorosłych;
- astmę niealergiczną – wewnątrzpochodną, czyli taką, w której nie udaje się wykryć udziału znanych alergenów i udziału swoistych IgE w wyzwalaniu objawów choroby.

Klasyfikacja ciężkości astmy (dotyczy jedynie chorych przez rozpoczęciem leczenia) obejmuje 4 stopnie, z których ostatni stopień 4 – astma przewlekła ciężka - charakteryzowany jest przez objawy występujące codziennie, z częstymi zaostrzeniami, ograniczenie aktywności fizycznej, częste objawy nocne oraz ograniczenie czynności płuc PEF lub $FEV_1 \leq 60\%$ i zmienność PEF $>30\%$.

Astma jest chorobą nieuleczalną. Leczenie ma na celu wydłużenie życia chorego (poprzez niedopuszczenie do zgonu z powodu zaostrzeń choroby) oraz poprawę jakości życia (poprzez kontrolę objawów choroby). Celami leczenia astmy są zatem w szczególności:

- osiągnięcie oraz utrzymanie kontroli objawów;
- utrzymanie normalnej aktywności życiowej chorego;
- utrzymanie wydolności układu oddechowego na poziomie optymalnie zbliżonym do prawidłowego;
- zapobieganie zaostrzeniom astmy;
- unikanie działań i efektów niepożądanych stosowanych leków przeciwastmatycznych;
- niedopuszczenie do zgonu z powodu astmy.

Astma zaliczana jest do najczęstszych przewlekłych chorób układu oddechowego. Szacuje się, że chorobowość w dorosłej populacji waha się od 3-15%, przy czym istnieją różnice pomiędzy poszczególnymi krajami. W Polsce chorobowość kształtuje się na poziomie 5,4% (Liebhart 2007). Około 1500 osób rocznie umiera w Polsce z powodu astmy. W oparciu o wyniki ogólnopolskiego badania epidemiologicznego ECAP (przeprowadzonego w latach 2006-2008) częstość występowania astmy w Polsce oszacowano na 9% w grupie wiekowej 6-7 lat, 10% w grupie 13-14 lat oraz 7% w grupie 20-44 lat. Wedle tych danych na astmę w Polsce może chorować ok. 4 mln osób. 3-4 krotnie częściej na astmę chorują mieszkańcy dużych miast w porównaniu do mieszkańców wsi.

Alternatywna technologia medyczna

Wśród leków mogących przynieść potencjalną korzyść pacjentom z ciężką astmą alergiczną IgE zależną wymienić należy substancje wchodzące w skład optymalnej terapii standardowej, tj. wziewne kortykosteroidy, inne kortykosteroidy, leki beta-2-adrenergiczne (produkty jednoskładnikowe i złożone z kortykosteroidami), leki antycholinergiczne (produkty jednoskładnikowe i złożone z lekami beta-2-adrenergicznymi), kromony, teofilinę i antagonistów receptorów leukotrienowych, których reprezentanci są objęci refundacją ze środków publicznych.

Uwzględniając najnowsze wytyczne Global Strategy for Asthma Management and Prevention GINA 2016, dostępne dane z randomizowanych badań klinicznych oraz dane dotyczące leków finansowanych w Polsce z budżetu płatnika publicznego, jako komparator dla omalizumabu wnioskodawca zaproponował optymalną terapię standardową.

Wnioskodawca wskazał leki wchodzące w skład optymalnej standardowej terapii:

- wziewne kortykosteroidy: beklometazon, budezonid, cyklezonid, flutykazon, mometazon,
- inne kortykosteroidy: metyloprenizolon, triamcynolon,

- leki beta-2-adrenergiczne (produkty jednoskładnikowe i złożone z kortykosteroidami): fenoterol, formoterol, salbutamol, salmeterol, beklometazon + formoterol, budesonid + formoterol, propionian flutykazonu + salmeterol,
- leki antycholinergiczne (produkty jednoskładnikowe i złożone z lekami beta-2-adrenergicznymi): bromek ipratropium, bromek ipratropium + fenoterol,
- kromony: kromoglikan sodu,
- teofilina,
- antagoniści receptorów leukotrienowych: montelukast.

Opis wnioskowanego świadczenia

Omalizumab wiąże się z IgE i zapobiega wiązaniu IgE do receptora FcεRI (receptor IgE o wysokim powinowactwie), w ten sposób zmniejszając ilość wolnej IgE, zdolnej do wyzwolenia kaskady alergicznej. Leczenie omalizumabem pacjentów z atopią spowodowało znaczne zmniejszenie liczby receptorów FcεRI na bazofilach.

Zarejestrowane wskazania do stosowania leku Xolair:

- Dorośli i młodzież (w wieku 12 lat i starsi) - w leczeniu wspomagającym, w celu poprawy kontroli astmy u pacjentów z ciężką, przewlekłą astmą alergiczną, u których stwierdzono dodatni wynik testu skórniego lub reaktywność in vitro na całoroczne alergeny wziewne oraz, u których stwierdzono zmniejszoną czynność płuc (FEV1 <80%) jak również częste objawy choroby występujące w ciągu dnia lub będące przyczyną przebudzeń w nocy oraz u których wielokrotnie udokumentowano ciężkie zaostrzenia astmy występujące pomimo przyjmowania dużych dobowych dawek kortykosteroidów wziewnych w skojarzeniu z długo działającym, wziewnym agonistą receptorów beta-2.
- Dzieci (w wieku od 6 do <12 lat) - w leczeniu wspomagającym, w celu poprawy kontroli astmy u pacjentów z ciężką, przewlekłą astmą alergiczną, u których stwierdzono dodatni wynik testu skórniego lub reaktywność in vitro na całoroczne alergeny wziewne, częste objawy choroby występujące w ciągu dnia lub będące przyczyną wybudzeń w nocy oraz u których występują liczne ciężkie zaostrzenia astmy pomimo przyjmowania dużych dobowych dawek kortykosteroidów wziewnych w skojarzeniu z długo działającym, wziewnym agonistą receptorów beta-2.

Obecnie omalizumab jest finansowany w ramach programu lekowego „Leczenie ciężkiej astmy alergicznej IgE zależnej omalizumabem (ICD-10 45.0) (Załącznik B.44.)”, gdzie populację stanowią pacjenci od 12 r.ż. i znajduje się w wykazie leków refundowanych (grupa limitowa 1102.0 Omalizumab).

Wnioskowane wskazanie dotyczy objęcia refundacją leku w ramach programu lekowego „Leczenie ciężkiej astmy alergicznej IgE zależnej omalizumabem”, a kluczową zmianą wprowadzoną przez nowy program lekowy jest objęcie leczeniem pacjentów w wieku 6-11 lat.

Kryteria kwalifikujące do programu lekowego uwzględniają m.in.:

- 1) pacjentów od 6 roku życia z ciężką, niekontrolowaną alergiczną astmą oskrzelową (wg aktualnych wytycznych GINA) z alergią na alergeny całoroczne potwierdzoną punktowymi testami skórnymi lub testami swoistego IgE;
- 2) konieczność stosowania wysokich dawek wziewnych glikokortykosteroidów (u dorosłych i dzieci w wieku 12 lat i więcej >1000 mcg, u dzieci 6 i <12 lat >400 mcg dipropionianu beklometazonu na dobę lub innego wziewnego glikokortykosteroidu w dawce równoważnej) w połączeniu z innym lekiem kontrolującym astmę (długo działający agonista receptora β-2 adrenergicznego lub modyfikator leukotrienów lub pochodna teofiliny).

Ocena skuteczności (klinicznej oraz praktycznej) i bezpieczeństwa

Ocena ta polega na zebraniu danych o konsekwencjach zdrowotnych (skuteczność i bezpieczeństwo) wynikających z zastosowania nowej terapii w danym problemie zdrowotnym oraz innych terapii, które w danym momencie są finansowane ze środków publicznych i stanowią alternatywne leczenie dostępne w danym problemie zdrowotnym. Następnie ocena ta wymaga określenia wiarygodności zebranych danych oraz porównania wyników dotyczących skuteczności i bezpieczeństwa nowej terapii względem terapii już dostępnych w leczeniu danego problemu zdrowotnego.

Na podstawie powyższego ocena skuteczności i bezpieczeństwa pozwala na uzyskanie odpowiedzi na pytanie o wielkość efektu zdrowotnego (zarówno w zakresie skuteczności, jak i bezpieczeństwa), którego należy oczekiwać względem nowej terapii w porównaniu do innych rozważanych opcji terapeutycznych.

Do ocenę skuteczności i bezpieczeństwa stosowania produktu leczniczego Xolair w leczeniu ciężkiej astmy alergicznej IgE-zależnej wykorzystano dane z 9 pierwotnych badań z randomizacją, w tym:

○ 5 badań porównujących omalizumab z placebo i BSC:

Chanaz 2010 wieloośrodkowe randomizowane badanie kliniczne (ang. *randomized controlled trial*, RCT), z:

- hipotezą superiority;
- populacją 31 dorosłych pacjentów;
- oceną w skali Jadad: 5 punktów;
- okresem obserwacji: 16 tyg.;

Lanier 2009/Kulus 2010, badanie wieloośrodkowe RCT, z:

- hipotezą superiority;
- populacją 246 pacjentów w wieku 6-12 lat;
- oceną w skali Jadad: 5 punktów;
- okresem obserwacji: 8 tyg. - faza wstępna, 52 tyg. - faza randomizowana

EXTRA, badanie wieloośrodkowe RCT, z:

- hipotezą superiority;
- populacją 850 pacjentów w wieku 12-75 lat;
- oceną w skali Jadad: 5 punktów;
- okresem obserwacji: 4 tyg. - faza wstępna, 48 tyg. - faza randomizowana

INNOVATE, badanie wieloośrodkowe RCT, z:

- hipotezą superiority;
- populacją 482 pacjentów w wieku 12-75 lat;
- oceną w skali Jadad: 5 punktów;
- okresem obserwacji: 8 tyg. - faza wstępna, 28 tyg. - faza randomizowana, 16 tyg. - faza przedłużona

PROSE, badanie wieloośrodkowe RCT, z:

- hipotezą superiority;
- populacją 513 pacjentów w wieku 6-17 lat;
- oceną w skali Jadad: 4 punkty;
- okresem obserwacji: 16-36 tyg. - faza wstępna, 16 tyg. - faza randomizowana

○ 4 badań porównujących omalizumab z placebo:

Hoshino 2012 badanie RCT jednośrodkowe, z:

- hipotezą superiority;
- populacją 30 dorosłych pacjentów;
- oceną w skali Jadad: 2 punkty;
- okresem obserwacji: 8 tyg. - faza wstępna; 16 tyg. - faza randomizowana

ETOPA, badanie wieloośrodkowe RCT, z:

- hipotezą superiority;
- populacją 146 pacjentów w wieku 12-75 lat;
- oceną w skali Jadad: 1 punkt;
- okresem obserwacji: 4 tyg. - faza wstępna, 52 tyg. - faza randomizowana

EXALT, badanie wieloośrodkowe RCT, z:

- hipotezą superiority;
- populacją 404 pacjentów w wieku 12-75 lat;
- oceną w skali Jadad: 3 punkty;
- okresem obserwacji: 32 tyg.

QUALITX, badanie wieloośrodkowe RCT, z:

- hipotezą superiority;
- populacją 116 pacjentów w wieku 12-75 lat;
- oceną w skali Jadad: 2 punkty;
- okresem obserwacji: 20 tyg.

Skuteczność

Przewagę omalizumabu nad wynikami grupy kontrolnej wykazano w poniższych punktach końcowych dla:

a) w populacji dzieci:

Kontrola astmy wg ACT¹ i CACT²

- dzieci w wieku powyżej 12 lat z grupy omalizumabu uzyskiwały o blisko 30% wyższe wyniki kwestionariusza ACT niż dzieci z grupy kontrolnej (z placebo i BSC) (MD³=1,28; 95% CI: 0,08; 2,48);

Częstość kliniczne istotnych zaostrzeń astmy

- po 24 tyg. częstość występowania klinicznych zaostrzeń wynosiła 0,42 w grupie omalizumabu i 0,63 w grupie BSC (IRR⁴=0,662; 95% CI: 0,441; 0,995; p=0,047);
- po 52 tyg. częstość występowania klinicznych zaostrzeń wynosiła 0,73 w grupie omalizumabu 1,44 w grupie BSC (IRR=0,504; 95% CI: 0,350; 0,725; p<0,001);
- w okresie od 25 do 52 tyg. badania częstość klinicznie istotnych zaostrzeń wyniosła 0,29 u pacjentów leczonych omalizumabem i 0,77 u pacjentów z grupy kontrolnej (IRR=0,372; 95% CI: 0,243; 0,568; p<0,001).

Odpowiedź na leczenie wg GETE

- prawdopodobieństwo uzyskania odpowiedzi na leczenie było o 30% większe w grupie badanej; w ocenie badaczy, pacjenci otrzymujący omalizumab częściej uzyskiwali odpowiedź na leczenie niż pacjenci z grupy kontrolnej (RR⁵=1,34 (95% CI: 1,08; 1,68) p=0,0093).

b) w populacji całkowitej

¹ *Asthma Control Test* - suma punktów ze wszystkich pytań kwestionariusza to 25, przy czym 25 pkt to astma w pełni kontrolowana, 20-24 pkt to astma dobrze kontrolowana, a wynik <20 pkt to wynik niezadowolający i astma nieodpowiednio kontrolowana.

² *Childhood Asthma Control Test* - ocena kontroli astmy u dzieci 4-11 lat; wynik >20 pkt oznacza astmę dobrze kontrolowaną, a <19 pkt astmę źle kontrolowaną

³ średnia różnica (ang. *mean difference*)

⁴ wskaźnik częstości występowania zdarzenia (ang. *incidence rate ratio*)

⁵ ryzyko względne (ang. *Relative Risk*)

Klinicznie istotna poprawa jakości życia - Poprawa AQLQ⁶ ≥ 0,5 punktu

- we wszystkich badaniach zaobserwowano istotnie większy odsetek pacjentów z klinicznie istotną poprawą jakości życia w populacji chorych leczonych omalizumabem w porównaniu z grupą kontrolną; prawdopodobieństwo osiągnięcia klinicznie istotnej poprawy jakości życia wśród pacjentów przyjmujących omalizumab było o 30% istotnie większe w porównaniu z BSC (RR=1,29; 95% CI: 1,04; 1,60; p=0,02);

Klinicznie istotna poprawa jakości życia - Poprawa AQLQ ≥ 1 punkt

- wykazano niemal dwukrotnie większe prawdopodobieństwo osiągnięcia tego punktu końcowego wśród pacjentów przyjmujących omalizumab w porównaniu z grupą kontrolną (RR=1,91; 95% CI: 1,48; 2,47; p<0,0001);

Klinicznie istotna poprawa jakości życia - Poprawa AQLQ ≥ 1,5 punktu

- wykazano ponad trzykrotnie większe prawdopodobieństwo poprawy wyniku AQLQ ≥ 1,5 punktu wśród pacjentów leczonych omalizumabem (RR=3,11; 95% CI: 1,13; 8,60; p=0,03).

Jakość życia wg kwestionariusza AQLQ

- ocena objawów, aktywności, wpływu środowiska oraz stanu emocjonalnego wskazywały na istotnie większą poprawę jakości życia u pacjentów leczonych omalizumabem w porównaniu z pacjentami z grupy kontrolnej; ogólny wynik oceny jakości życia uległ większej poprawie w grupie omalizumabu w porównaniu z grupą kontrolną we wszystkich badaniach. Średnia różnica zmian pomiędzy grupami wynosiła od 0,23 do 1,40 punktów i w każdym z badań była istotna statystycznie.

Kontrola astmy wg ACQ⁷

- po 16 tyg. terapii zaobserwowano istotnie większy spadek całkowitego wyniku ACQ w grupie omalizumabu w porównaniu z kontrolą (MD=-0,67; 95% CI: -0,88; -0,46; p<0,001). Wynik ten utrzymał się po 32 tyg. terapii. Stwierdzono spadek całkowitego wyniku ACQ o średnio 0,87 punktu w grupie omalizumabu w porównaniu z pacjentami przyjmującymi BSC (MD=-0,87; 95% CI: -1,09; -0,65; p<0,001).
- w grupie pacjentów odpowiadających na leczenie zaobserwowano wyższy spadek całkowitej punktacji ACQ w grupie omalizumabu (MD=-1,03; 95% CI: -1,18; -0,88 po 16 tyg. oraz -1,13 95% CI: -1,30; -0,95 po 32 tyg. terapii) w porównaniu z kontrolą (MD=-0,42; 95% CI: -0,75; -0,09 po 16 tyg. oraz MD=-0,45; 95% CI: -0,83; -0,07 po 32 tyg. terapii). W obu przypadkach różnice wobec grupy kontrolnej były istotne statystycznie (p<0,001).

Klinicznie istotne zaostrzenie astmy

- wykazano o 15% istotnie mniejsze ryzyko wystąpienia zaostrzenia astmy u pacjentów przyjmujących omalizumab w porównaniu z pacjentami z grupy kontrolnej (RR=0,85; 95% CI: 0,73; 0,99; p=0,04).

Częstość klinicznie istotnych zaostrzeń astmy

- na korzyść omalizumabu odnotowano *istotnie mniejszą częstość klinicznie istotnych zaostrzeń astmy u pacjentów leczonych omalizumabem w porównaniu do grupy kontrolnej (IRR=0,59; 95% CI: 0,47; 0,74; p<0,0001) (heterogeniczność I²=65%)*.

⁶Asthma Quality of Life Questionnaire - 1 to największe zaburzenie, a 7 to brak zaburzeń. Ogólny wynik kwestionariusza jest średnią punktacją ze wszystkich pytań. Za istotną klinicznie uznawana jest zmiana >0,5 punktu.

⁷ kwestionariusz kontroli astmy (ang. *Asthma Control Questionnaire*) w 7-stopniowej skali, gdzie 0 oznacza brak, a 6 – maksymalne natężenie objawów/zużycie leków;

Częstość ciężkich zaostrzeń astmy

- wskazała na istotnie mniejszą częstość występowania zaostrzeń astmy w grupie omalizumabu w porównaniu z BSC (IRR=0,53; 95% CI: 0,38; 0,73; p=0,0001).

Odpowiedź na leczenie wg GETE

- w ocenie badaczy, pacjenci otrzymujący omalizumab częściej uzyskiwali odpowiedź na leczenie niż pacjenci z grupy kontrolnej; prawdopodobieństwo uzyskania odpowiedzi na leczenie było ponad dwukrotnie wśród pacjentów leczonych omalizumabem w porównaniu z grupą kontrolną (RR=2,01; 95% CI: 1,28; 3,13; p=0,002) (I2=87%);
- w ocenie pacjenta odpowiedź na leczenie częściej stwierdzano w grupie omalizumabu niż w grupie kontrolnej. Prawdopodobieństwo uzyskania odpowiedzi na leczenie w ocenie pacjenta było prawie dwukrotnie większe wśród pacjentów przyjmujących omalizumab w porównaniu z pacjentami przyjmującymi BSC (RR=1,91; 95% CI: 1,24; 2,94; p=0,004), (I2=85%).

Nie stwierdzono natomiast istotnej statystycznie różnicy pomiędzy badanymi grupami:

a) w populacji dzieci pod względem:

- kontroli astmy wg kwestionariusza CACT (MD=0,68; 95% CI: -0,26; 1,62).
- odsetka należytą FEV₁.

b) w populacji całkowitej pod względem:

- odsetka należytą FEV₁ wśród pacjentów leczonych omalizumabem w porównaniu z pacjentami z grupy BSC (MD=2,29; 95% CI: -0,40; 4,98; p=0,10).

Bezpieczeństwo

a) Populacja dzieci:

- analiza wyników wskazała na tendencję w kierunku większego ryzyka wystąpienia gorączki u pacjentów leczonych omalizumabem w porównaniu z grupą kontrolną (RR=2,13; 95% CI: 0,98; 4,64; p=0,0554);
- brak istotnej różnicy pomiędzy grupami (p>0,05) w zakresie zdarzeń niepożądanych prowadzących do rezygnacji z leczenia;
- nie stwierdzono przypadku zgonu w żadnej z grup.

b) Populacja całkowita:

- mniejsze ryzyko (istotne statystycznie) wystąpienia następujących zdarzeń niepożądanych stwierdzono wśród pacjentów leczonych omalizumabem w porównaniu do pacjentów z grupy kontrolne w zakresie:
  - zaburzenia ucha i błędnika: RR=0,39 [95% CI: 0,19; 0,81] p=0,011,
  - zaburzenia układu oddechowego, klatki piersiowej i śródpiersia: RR=0,75 [95% CI: 0,59; 0,95] p=0,0150,
  - bakteryjne zakażenie górnych dróg oddechowych: RR=0,45 [95% CI: 0,22; 0,90], p=0,03.
- wyższe ryzyko (istotne statystycznie) wystąpienia u pacjentów z grupy omalizumabu w porównaniu z BSC stwierdzono dla:
  - zdarzeń niepożądanych prowadzących do rezygnacji z leczenia: RR=2,22 [95% CI: 1,21; 4,06] p=0,01

- gorączki: - RR=2,18 [95% CI: 1,09; 4,35] p=0,03.
- brak znamiennej różnicy pomiędzy pacjentami leczonymi omalizumabem, a pacjentami otrzymującymi jedynie BSC stwierdzono pod względem wystąpienia większości zdarzeń niepożądanych, w tym:
  - co najmniej 1 zdarzenia niepożądanego,
  - poważnych zdarzeń niepożądanych,
  - poważnych zdarzeń niepożądanych związanych z astmą oraz niezwiązanych z astmą,
  - zdarzeń niepożądanych związanych z leczeniem,
  - rezygnacji z leczenia z powodu zaostrzeń astmy oraz ciężkich zaostrzeń astmy
  - zgonu związanego z leczeniem.

Na podstawie ChPL Xolair należy wskazać, że produkt leczniczy Xolair nie jest wskazany w leczeniu nagłych zaostrzeń astmy, ostrego skurczu oskrzeli lub stanu astmatycznego.

Podczas badań klinicznych z udziałem pacjentów dorosłych i młodzieży w wieku 12 lat i starszej, najczęściej zgłaszanymi działaniami niepożądanymi były: bóle głowy i reakcje w miejscu wstrzyknięcia, w tym ból w miejscu wstrzyknięcia, obrzęk, rumień oraz świąd. W badaniach klinicznych z udziałem dzieci w wieku od 6 do <12 lat najczęściej zgłaszanymi działaniami niepożądanymi były ból głowy, gorączka oraz ból w nadbrzuszu. Większość tych działań miało łagodne lub umiarkowane nasilenie.

Działania niepożądane występujące bardzo często ($\geq 1/10$): gorączka (u dzieci w wieku od 6 do <12 lat).

Działania niepożądane występujące często ($\geq 1/100$ do $< 1/10$): ból głowy (bardzo często u dzieci w wieku od 6 do <12 lat), ból w nadbrzuszu (u dzieci w wieku od 6 do <12 lat), reakcje w miejscu podania, takie jak obrzęk, zaczerwienienie, ból, świąd.

Dodatkowo, na stronie internetowej Amerykańska Agencja ds. Żywności i Leków (ang. *Food and Drug Administration*) odnaleziono wstępny komunikat bezpieczeństwa z dnia 16.07.2009 [FDA 2009] oraz końcowy raport z dnia 26.09.2014 [FDA 2014] dotyczące ryzyka sercowo- i mózgowo-naczyniowego związanego ze stosowaniem omalizumabu. Nie można wykluczyć potencjalnie większego ryzyka wystąpienia nowotworu u pacjentów przyjmujących omalizumab.

FDA wskazuje na ryzyko anafilaksji, objawiającej się skurczem oskrzeli, niedociśnieniem, omdleniem, pokrzywką i/lub obrzękiem gardła i języka po podaniu omalizumabu. Ze względu na ryzyko anafilaksji omalizumab powinien być podawany jedynie w zakładach opieki zdrowotnej pod ścisłym nadzorem.

Ograniczenia analizy

Na wiarygodność wnioskowania na podstawie wyników analizy klinicznej mają wpływ aspekty, które wymieniono poniżej:

- włączone do przeglądu badania cechowały się średnią i niską jakością; część badań przeprowadzono metodą próby otwartej (brak zaślepienia); wprowadzono zmiany i modyfikacje w protokołach badań;
- badania cechowały się wysoką heterogenicznością m.in. w zakresie różnic w charakterystykach populacji, czasie trwania terapii;
- kryteria włączenia opisujące populację są mniej szczegółowe niż przedstawione w projekcie programu lekowego; brak jest kryteriów wykluczenia zgodnych z zawartymi w programie lekowym;
- część wyników zaczerpnięto z analiz *post hoc*, które charakteryzują się niższą wiarygodnością;

- nie przeprowadzono analizy przeżycia wobec czego niewiadome jest czy zastosowana terapia wpływa na obniżenie śmiertelności u chorych na astmę.

Propozycje instrumentów dzielenia ryzyka

Wnioskodawca nie zaproponował instrumentu dzielenia ryzyka.

Ocena ekonomiczna, w tym szacunek kosztów do uzyskiwanych efektów zdrowotnych

Ocena ekonomiczna polega na oszacowaniu i zestawieniu kosztów i efektów zdrowotnych, jakie mogą wiązać się z zastosowaniem u pojedynczego pacjenta nowej terapii zamiast terapii już refundowanych.

Koszty terapii szacowane są w walucie naszego kraju, a efekty zdrowotne wyrażone są najczęściej w zyskanych latach życia (LYG, life years gained) lub w latach życia przeżytych w pełnym zdrowiu (QALY, quality adjusted life years) wskutek zastosowania terapii.

Zestawienie wartości dotyczących kosztów i efektów związanych z zastosowaniem nowej terapii i porównanie ich do kosztów i efektów terapii już refundowanych pozwala na uzyskanie odpowiedzi na pytanie, czy efekt zdrowotny uzyskany u pojedynczego pacjenta dzięki nowej terapii wiąże się z wyższym kosztem w porównaniu do terapii już refundowanych.

Uzyskane wyniki wskaźnika kosztów-efektów zdrowotnych porównuje się z tzw. progiem opłacalności, czyli wynikiem, który sygnalizuje, że przy zasobności naszego kraju (wyrażonej w PKB) maksymalny koszt nowej terapii, która ma wiązać się z uzyskaniem jednostkowego efektu zdrowotnego (1 LYG lub 1 QALY) w porównaniu do terapii już dostępnych, nie powinien przekraczać trzykrotności PKB per capita.

Aktualnie próg opłacalności wynosi 125 955 zł (3 x 41 985 zł).

Wskaźnik kosztów-efektów zdrowotnych nie szacuje i nie wyznacza wartości życia, pozwala jedynie ocenić i m. in. na tej podstawie dokonać wyboru terapii związanej z potencjalnie najlepszym wykorzystaniem aktualnie dostępnych zasobów.

Ocenę ekonomiczną wnioskowanej technologii przeprowadzono w ramach analizy użyteczności kosztów dla porównania OMA + BSC vs. BSC z perspektywy NFZ oraz wspólnej (NFZ + pacjenta), w dożywotnym horyzoncie czasowym.

Uwzględniono koszty OMA i BSC, koszty podania OMA, koszty monitorowania i kontroli oraz koszty leczenia zaostżeń istotnych klinicznie.

Oszacowany ICUR dla porównania OMA + BSC vs BSC wyniósł:

a) w populacji 6-11 lat

- 489 tys. zł/QALY z perspektywy NFZ i
- 490 tys. zł/QALY z perspektywy wspólnej.

b) w populacji ≥ 12 r.ż.

- 281 tys. zł/QALY z perspektywy NFZ i
- 282 tys. zł/QALY z perspektywy wspólnej.

Dla obu populacji stosowanie OMA + BSC w miejsce BSC jest droższe i skuteczniejsze, przy czym należy wskazać, że uzyskane wartości znajdują się powyżej progu opłacalności, o którym mowa w ustawie o refundacji.

Wnioskodawca przedstawił jednokierunkową, deterministyczną analizę wrażliwości analizującą po 14 scenariuszy w każdej z rozważanych populacji. Najistotniejsze zmiany wyniku wiązały się z przyjęciem alternatywnego zestawu użyteczności (obniżenie ICUR) oraz założenia o ponownym leczeniu pacjentów po zakończeniu pierwszego udziału w programie (zwiększenie ICUR). Duży wpływ na wyniki

miała też zmiana stóp dyskontowych. W żadnym ze scenariuszy analiz wrażliwości nie doszło do zmiany wnioskowania, tj. otrzymania ICUR poniżej progu użyteczności kosztowej.

Oszacowana progowa cena zbytu netto w zależności od opakowani i subpopulacji wynosi:

a) Pacjenci 6-11 lat:

- Opakowanie 150 mg: 97,09 zł z perspektywy NFZ i 96,79 zł z perspektywy wspólnej;
- Opakowanie 75 mg: 48,55 zł z perspektywy NFZ i 48,40 zł z perspektywy wspólnej.

b) Pacjenci $\geq$ 12 r.ż.:

- Opakowanie: 150 mg: 476,39 zł z perspektywy NFZ i 473,47 zł z perspektywy wspólnej;
- Opakowanie 75 mg: 238,20 zł z perspektywy NFZ i 236,74 zł z perspektywy wspólnej.

Wszystkie oszacowane wartości progowe są niższe od wnioskowanej ceny zbytu netto.

Ograniczenia analizy

Na wiarygodność wnioskowania na podstawie wyników analizy ekonomicznej mają wpływ aspekty, które wymieniono poniżej:

- przyjęto takie same wartości użyteczności dla populacji 6-11 lat jak dla populacji $\geq$ 12 r.ż.;
- przyjęto znacznie wyższą śmiertelność w istotnych klinicznie ciężkich zaostrzeniach astmy u starszych pacjentów (w populacji 6-11 lat śmiertelność rośnie wraz z wiekiem, od 0,097% dla pacjentów do 11 r.ż. do 2,478% dla pacjentów powyżej 45 r.ż.);

Na niepewność wnioskowania na podstawie wyników analizy ekonomicznej ma wpływ kilka aspektów, które wymieniono poniżej:

- różnice w założeniach odnalezionych analiz oraz śmiertelność z powodu astmy.
- nie przeprowadzono aktualizacji kosztów BSC z uwagi na niewielkie zmiany cen leków i znikomy wpływ na wynik końcowy (BSC jest stosowane w obydwu ramionach modelu).

Wskazanie czy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. nr 122, poz.696 z późn. zm.)

Jeżeli analiza kliniczna wnioskodawcy nie zawiera randomizowanych badań klinicznych dowodzących wyższości leku nad technologiami medycznymi dotychczas refundowanymi w danym wskazaniu, to urzędowa cena zbytu leku musi być skalkulowana w taki sposób, aby koszt stosowania leku wnioskowanego do objęcia refundacją nie był wyższy niż koszt technologii medycznej o najkorzystniejszym współczynniku uzyskiwanych efektów zdrowotnych do kosztów ich uzyskania.

Wnioskodawca wykazał przewagę wnioskowanej interwencji w ramach badania RCT, w punkcie końcowym dotyczącym odpowiedzi na leczenie. W związku z powyższym nie zachodzą okoliczności art. 13 ustawy o refundacji.

Ocena wpływu na system ochrony zdrowia, w tym wpływu na budżet płatnika publicznego

Ocena wpływu na system ochrony zdrowia składa się z dwóch istotnych części.

Po pierwsze, w analizie wpływu na budżet płatnika, pozwala na oszacowanie potencjalnych wydatków związanych z finansowaniem nowej terapii ze środków publicznych.

Szacunki dotyczące wydatków związanych z nową terapią (scenariusz „jutro”) są porównywane z tym ile aktualnie wydajemy na leczenie danego problemu zdrowotnego (scenariusz „dziś”). Na tej podstawie możliwa jest ocena, czy nowa terapia będzie wiązać się z koniecznością przeznaczenia

wyższych środków na leczenie danego problemu zdrowotnego, czy też wiąże się z uzyskaniem oszczędności w budżecie płatnika.

Ocena wpływu na budżet pozwala na stwierdzenie, czy płatnik posiada odpowiednie zasoby na finansowanie danej technologii.

Ocena wpływu na system ochrony zdrowia w drugiej części odpowiada na pytanie jak decyzja o finansowaniu nowej terapii może wpłynąć na organizację udzielania świadczeń (szczególnie w kontekście dostosowania do wymogów realizacji nowej terapii) oraz na dostępność innych świadczeń opieki zdrowotnej.

Ocena wpływu na system ochrony zdrowia przeprowadzono z perspektywy płatnika publicznego finansującego świadczenia zdrowotne w 2 letnim horyzoncie decyzji wydawanej przez Ministra Zdrowia.

Przyjęto, że pacjentów stosujących wnioskowaną technologię w scenariuszu nowym będzie w I roku 454 i w II roku 563. W tym w pierwszym roku do programu lekowego zostanie włączonych 70% docelowej populacji dzieci (31 pacjentów), w drugim roku w programie będzie 44 dzieci.

W oszacowaniach uwzględniono następujące kategorie kosztów: koszty nabycia i podania omalizumabu, koszty leczenia farmakologicznego w ramach terapii standardowej, koszty diagnostyki i monitorowania w programie lekowym, koszty związane z leczeniem istotnych klinicznie zaostrzeń astmy, w tym ciężkich, koszty wizyt lekarskich.

Analiza wpływu na budżet płatnika publicznego finansowania Xolairu w ramach wnioskowanego programu lekowego przy założeniu pozytywnej decyzji refundacyjnej wykazała zwiększenie wydatków płatnika o:

- 1,7 mln zł w I roku oraz
- 2,5 mln zł w II roku refundacji.

Zwiększenie kosztów wynikało będzie z włączenia do programu lekowego dzieci w wieku 6-12 lat, analiza nie wykazała zmiany w kosztach leczenia młodzieży i dorosłych. Większość kosztów będą stanowiły koszty omalizumabu – 99% w I i II roku.

Ograniczenia analizy

Na niepewność wnioskowania na podstawie wyników analizy wpływu na budżet ma wpływ kilka aspektów, które wymieniono poniżej:

- oszacowanie populacji docelowej oparte na danych epidemiologicznych (1282 osoby (44 chorych w wieku 6-12 lat, 1238 chorych w wieku >12 lat) wskazuje na rozbieżność z rzeczywistą liczbą pacjentów z ciężką astmą alergiczną leczonych w ramach istniejącego programu lekowego (423 pacjentów); oszacowana populacja wskazuje na większe potrzeby;
- nie uwzględniono, po zastosowaniu omalizumabu, ewentualnego zmniejszenia zużycia leków doraźnych i terapii standardowej, których koszt jest rozłożony pomiędzy płatnika i świadczeniobiorcę.

Omówienie rozwiązań proponowanych w analizie racjonalizacyjnej

Przedmiotem analizy racjonalizacyjnej jest identyfikacja mechanizmu, którego wprowadzenie spowoduje uwolnienie środków publicznych w wysokości odpowiadającej co najmniej wzrostowi kosztów wynikającemu z podjęcia pozytywnej decyzji o refundacji wnioskowanej technologii medycznej w ocenianych wskazaniach.

Analiza racjonalizacyjna jest przedkładana jeżeli analiza wpływu na budżet podmiotu zobowiązanego do finansowania świadczeń ze środków publicznych wykazuje wzrost kosztów refundacji.

Analizę oparto na mechanizmie redukcji ceny detalicznej leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wyrobów medycznych stanowiących podstawy limitów w swoich grupach limitowych (redukcja limitu detalicznego), gdzie urzędowa cena zbytu pierwszego nowego odpowiednika w grupie limitowej nie może być wyższa niż 75% urzędowej ceny zbytu odpowiednika refundowanego w danym wskazaniu.

W analizie wykorzystano oszczędności wynikające z wprowadzenia odpowiedników dla trastuzumabu refundowanego w ramach programu lekowego. Wybór leku uwzględnionego w analizie wynika ze zbliżającego się terminu wygaśnięcia praw ochrony patentowej dla wymienionej substancji, która obecnie jest refundowana w 100%. Wprowadzenie tańszych odpowiedników tego leku spowoduje obniżenie limitu finansowania ze środków publicznych nie powodując jednocześnie dodatkowych obciążeń dla świadczeniobiorców.

Mając na uwadze specyfikę refundacji leków w programach lekowych (leki wydawane bezpłatnie), należy założyć, że wprowadzenie tańszego odpowiednika spowoduje automatyczne, natychmiastowe obniżenie ceny wszystkich leków refundowanych w obrębie grupy limitowej do poziomu ceny wprowadzonego odpowiednika – w tym wypadku oznacza to co najmniej 25% redukcję obowiązującej ceny urzędowej leku będącego przedmiotem niniejszej analizy.

Analizę przeprowadzono dla horyzontu czasowego, analogicznego dla horyzontu analizy wpływu na system opieki zdrowotnej (BIA) i kosztów refundacji trastuzumabu w latach 2013-2015.

Zaproponowany mechanizm pozwoli na redukcję kosztów refundacji przekraczającą wzrost kosztów wynikających z refundacji preparatu Xolair i wyniesie w kolejnych dwóch latach w scenariuszu podstawowym (minimalnym; maksymalnym) odpowiednio 64 190 351 i 63 456 615 PLN (65 319 177 i 65 093 412; 64 133 910 i 63 343 732 PLN).

Uwagi do proponowanego instrumentu dzielenia ryzyka

Wnioskodawca nie zaproponował instrumentu dzielenia ryzyka pomimo niepewności parametrów dotyczących skuteczności leczenia, szczególnie w populacji pediatrycznej. Dowody na skuteczność ocenianej technologii są umiarkowanej jakości. Wskazany byłby udział wnioskodawcy w kosztach związanych z refundacją ocenianego leku, gdy leczenie okaże się nieskuteczne (szczególnie u dzieci).

Uwagi do zapisów programu lekowego

Niejednoznaczny jest zapis o dopuszczeniu braku wyniku spirometrii u dzieci w wieku poniżej 12 lat. Nie sprecyzowano, czy brak spirometrii u dzieci w wieku poniżej 12 lat oznacza spełnienie jednego z trzech wymaganych kryteriów kwalifikacyjnych.

Doprecyzowania wymaga określenie miejsca podania leku -przez „podanie na oddziale” można rozumieć konieczność hospitalizacji pacjenta, co wykluczałoby podanie w trybie ambulatoryjnym.

Omówienie rekomendacji wydawanych w innych krajach w odniesieniu do ocenianej technologii

Odnaleziono 6 rekomendacji klinicznych dotyczących stosowania omalizumabu.

- Global Strategy for Asthma Management and Prevention, GINA 2016, wymienia omalizumab jako dodatkowe leczenie ciężkiej astmy wymagającej leczenia według 4. lub 5. stopnia terapii w celu utrzymania kontroli objawów, obejmujące tiotropium w inhalatorze u pacjentów z zaostrzeniami w historii (wiek ≥ 12 lat), anty-IgE (omalizumab) w przypadku ciężkiej astmy alergicznej. Wytyczne nie podają wprost informacji o możliwości zastosowania omalizumabu w populacji dzieci od 6 do 12 r.ż.
- National Asthma Council Australia NACA 2015, NACA 2015, wymienia omalizumab w leczeniu astmy trudnej w leczeniu lub jako leczenie dodatkowe w przypadku ciężkiej postaci astmy obok

leków antycholinergicznym rozszerzające oskrzela (bromek ipratropium, tiotropium); siarczanu magnezu i teofiliny (aminofilina, teofilina). Leczenie omalizumabem może być rozważane u dorosłych i nastolatków z ciężką postacią astmy alergicznej (np. częste hospitalizacje w wywiadzie lub cykle terapii doustnymi kortykosteroidami pomimo dobrej adherencji i poprawnego użycia inhalatora oraz stosowania wysokich dawek wziewnych kortykosteroidów/LABA).

- European Respiratory Society and American Thoracic Society, ERS/ATS 2014, u dorosłych pacjentów i u dzieci z ciężką postacią astmy alergicznej zaleca udział w badaniu klinicznym z wykorzystaniem omalizumabu (rekomendacja warunkowa, bardzo niska jakość dowodów). Jeśli pacjent nie odpowiada na leczenie po 4 miesiącach terapii, uzyskanie korzyści z dalszego stosowania omalizumabu jest mało prawdopodobne.
- British Thoracic Society, SIGN/BTS 2014, omalizumab może być podawany w 5. stopniu leczenia u dorosłych i dzieci >5 lat z ciężką astmą alergiczną (u pacjentów przyjmujących wysokie dawki ICS i LABA, którzy mają ograniczone funkcje płuc oraz mają częste ataki astmy).
- The National Heart, Lung, and Blood Institute, NHLBI 2012, zalecenia dla osób ≥ 12 roku życia w leczeniu utrzymującej się mimo leczenia astmy w Kroku 5 i 6 należy rozważyć omalizumab u pacjentów, którzy mają alergię.
- Canadian Thoracic Society Asthma Clinical Assembly, CTS 2012, omalizumab może być stosowany u osób powyżej 12 roku życia z astmą alergiczną pomimo przyjmowania wysokich dawek ICS oraz odpowiedniej terapii dodatkowej z lub bez prednizonu.

Odnaleziono 4 rekomendacje finansowe pozytywne dotyczące ocenianej technologii medycznej, w tym 3 pozytywne: NICE 2013, SMC 2011, HAS 2006/2010 i 1 rekomendację negatywną: NCPE 2015. Tylko dwie z nich wskazują możliwość stosowania u dzieci w wieku 6-12 lat.

- National Centre for Pharmacoeconomics, NCPE 2015, nie rekomenduje finansowania omalizumabu uzasadniając, że co prawda analiza skuteczności i bezpieczeństwa wykazała korzyść ze stosowania omalizumabu u pacjentów z ciężką astmą alergiczną, jednak terapia ta nie jest efektywna kosztowo (ICER >45000 \$/QALY).
- The National Institute for Clinical Excellence, NICE 2013 rekomenduje finansowanie omalizumabu we wskazaniu ciężka astma alergiczna u dorosłych i dzieci powyżej 6 roku życia, którzy wymagają częstego podawania OCS (≥ 4 razy w ostatnim roku) jako dodatek do standardowej terapii, po cenie ustalonej z producentem w ramach PAS (ang. Patent Access Scheme).
- Scottish Medicines Consortium SMC 2011 - eksperci rekomendują finansowanie omalizumabu do ograniczonego stosowania u dorosłych, młodzieży (≥ 12 lat) i dzieci w wieku 6-12 lat z astmą Ig-E zależną. Stosowanie leku jest ograniczone do pacjentów stosujących systemowe steroidy, u których zawiodły wszystkie dostępne terapie astmy. Odpowiedź na leczenie powinna być określana po 16 tyg. terapii omalizumabem.
- Haute Autorité De Santé, HAS 2010, 2006 Eksperti rekomendują włączenie omalizumabu do wykazu leków refundowanych oraz wykazu leków zatwierdzonych do stosowania w szpitalach i instytucjach publicznych u dorosłych i młodzieży ≥ 12 roku życia oraz dzieci w wieku 6-12 lat z ciężką astmą alergiczną pomimo stosowania ICS i LABA. Stopa zwrotu: 65%.

Według informacji przedstawionych przez wnioskodawcę Xolair jest finansowany w 16 krajach UE i EFTA (na 31 wskazanych). Najczęściej poziom refundacji ze środków publicznych wynosi 100 %. W 6 krajach finansowanie Xolair jest ograniczone do leczenia szpitalnego lub wymagana jest zgoda na leczenie. W żadnym kraju nie są stosowane instrumenty podziału ryzyka. Rozpatrywany lek jest finansowany w 4 krajach (Chorwacja, Portugalia Słowacja, Grecja) o zbliżonym do Polski poziomie PKB *per capita*.

Podstawa przygotowania rekomendacji

Rekomendacja została przygotowana na podstawie zlecenia z dnia 3.08.2016 r. Ministra Zdrowia (znak pisma: PLA.4600.62.2016.8.KKU, odnośnie przygotowania rekomendacji Prezesa Agencji w sprawie objęcia refundacją i ustalenia urzędowej ceny zbytu leku Xolair (omalizumabum) roztwór do wstrzykiwań, 150 mg, 1 amp.-strzyk. 1ml, EAN: 5909990708406; Xolair (omalizumabum) roztwór do wstrzykiwań, 75 mg, 1 amp.-strzyk. 1ml, EAN: 5909990708376; w ramach uzgodnionego programu lekowego: leczenie ciężkiej astmy alergicznej IGE zależnej omalizumabem (ICD-10 J45.0), na podstawie art. 35 ust 1. ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 345, z późn. zm.), po uzyskaniu Stanowiska Rady Przejrzystości nr 103/2016 z dnia 26 września 2016 roku w sprawie oceny leku Xolair (omalizumabum) kod EAN: 5909990708406, we wskazaniu: leczenie ciężkiej astmy alergicznej IgE zależnej omalizumabem (ICD-10 J 45.0) i Stanowisko Rady Przejrzystości nr 104/2016 z dnia 26 września 2016 roku w sprawie oceny leku Xolair (omalizumabum) kod EAN: 5909990708376, we wskazaniu: leczenie ciężkiej astmy alergicznej IgE zależnej omalizumabem (ICD-10 J 45.0).

Piśmiennictwo

1. Stanowisko Rady Przejrzystości nr 103/2016 z dnia 26 września 2016 roku w sprawie oceny leku Xolair (omalizumabum) kod EAN: 5909990708406, we wskazaniu: leczenie ciężkiej astmy alergicznej IgE zależnej omalizumabem (ICD-10 J 45.0).
2. Stanowisko Rady Przejrzystości nr 104/2016 z dnia 26 września 2016 roku w sprawie oceny leku Xolair (omalizumabum) kod EAN: 5909990708376, we wskazaniu: leczenie ciężkiej astmy alergicznej IgE zależnej omalizumabem (ICD-10 J 45.0).
3. Wniosek o objęcie refundacją i ustalenie urzędowej ceny zbytu leku Xolair (omalizumab) w ramach programu lekowego: Leczenie ciężkiej astmy alergicznej IgE zależnej omalizumabem (ICD-10 J 45.0). Analiza weryfikacyjna nr OT.4351.26.2016.